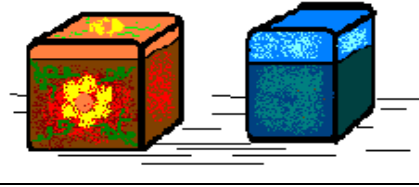

Plin sau gol?

(lecție obiect)

Verset pivot: *Domnul nu Se uita la ce se uita omul; omul se uita la ceea ce izbeste ochii, dar Domnul Se uita la inima.” (1Sam. 16:7)*

Materiale: Două cutii metalice, preferabil în formă de cub (ex cutii de ceai sau cafea). O cutie să fie frumoasă, deosebită, iar cealaltă să fie veche, neatractivă, dar nu chiar urâtă.

Umpleți cutia cea veche cu bomboane, sau dacă nu se poate, măcar cu orez. Lipiți capacele ambelor cutii cu scoch. La aproximativ 2m departare de locul unde veți sta, desenați cu cretă o „țintă” de vreo 60 cm în circumferință. (dacă nu aveți cutii pătrate, ci doar rotunde, săriți peste partea cu ținta, ptr că se va rostogoli și cutia plină).

Lecția:

Ai întâlnit vreodată copii cărora le place atât de mult să vorbească încât devin obositori? Ai prieteni cu care nu găsești alt subiect de discuție decât jocurile pe computer, noile filme de pe Disney sau discuții de genul: „Cum îmi stă cureaua asta? Mi-ai văzut noii teniși Nike?”.

Sunt unii copii/ tineri care întrerup mereu discuțiile pentru a vorbi ei înșiși și pentru a fi în centrul atenției. Alții, vin în fiecare zi îmbrăcați cu ceva nou, cu bani în buzunar și făcându-I pe ceilalți să se simtă inferiori; își rezolvă chiar problemele cu banii părinților și apoi se mai și laudă. Sigur ai printre colegii tăi de clasă astfel de prieteni... ce părere ai despre ei?

Înteressant este faptul că, deși, majositatea copiilor spun că lor nu le place să fie așa, totuși ei sunt atrași de comportamentul acestora și doresc să fie văzuți în prezența lor.

Haideți să facem un mic experiment: care dintre aceste două cutii v-ar plăcea să o aveți mai mult? Care ar sta mai bine pe mobilier acasă, și în același timp v-ar fi mai folositoare? (Lăsați copiii să aleagă și continuați apoi discuția cu un copil care a ales cutia frumoasă. Nu îi opriți dacă vor să iasă în față să le „inspekteze”, dar ar fi totuși preferabil să nu observe că una e plină și cealaltă e goală.)

Bravo! Ai ales cutia frumoasă. Oare cât e de bună? Ia să vedem !(Arunca cu putere cutia în podea).

Vai! Ce gălagie a făcut! Dacă o aveai acasă și o scăpai pe jos în timp ce dormea frățiorul mai mic... avei cu siguranță probleme. Oh și uite, s-a și îndoit. Dar ia să încercă să țintim locul acesta desenat pe jos. Oare reușim să o aruncăm în interior?(Aruncă, la țintă. Dat fiind ca e prea ușoară, cutia ar trebui să salte departe de locul țintit.) Hmm, nu e pre stabilă. Oare de ce face așa gălagie? Și de ce sare cu atâta ușurință?

Ia să privim înauntru; da, e goală...

Dar cealaltă cutie? (Repetați procesul și cu cutia plină, aceasta – dacă ați umplut bine cutia, ar trebui să nu facă zgomot mare și să cadă pe țintă fără să salte, datorită greutateii.)

Oare de ce cutia asta se comportă astfel? Ia să vedem; Da aveți dreptate ! Ce de bunătați în ea !

Se spune uneori că butoiul gol face cel mai mult zgomot- deși e gol; căruța goală, scârțâie cel mai tare, cei mai vorbăreți oameni, nu prea sunt cei ce au cu adevărat ceva de spus, iar cei care se ocupă prea mult de exteriorul lor, nu mai au timp pentru interior, și prin urmare – sunt „goi pe dinăuntru” în ceea ce privește cunoașterea lui Dumnezeu și formarea propriului caracter.

Cei ce sunt ca prima cutie, sunt gălăgioși, nestotornici și nefolositori, atunci când prietenii lor au nevoie de un sfat bun sau de ajutor din partea lor. Eu, cu siguranță vreau să fiu o,, cutie plină” de dragostea și bunătațile Lui Dumnezeu. De altfel, nu aș mai fi azi în fața voastră dacă nu aș fi avut ceva să vă dăruiesc! ☺

Dar tu? Ce alegi să fii?